

בימד אולין פרק שבעי פסחים

מיסורת הש"ם

(ה) [פְּקוֹד סָמֵךְ]
 (ו) מַולִּין דָּר יְהִי. מַזְכָּרָה
 (ז) פְּרִזְבִּיתְן גָּדוֹלָה
 (ח) מַמְשָׁקָתְּנָה כְּלָלָה נֶרְחִין
 (ט) מִימִינֵיכֶם כָּלָלָה נֶרְחִין
 (י) (קד. פ.ג.)

1. בבייה אחד יאכל לא תוצאה מן הבית מן הבשר חוצה ועכט לא תשברבו בו: שמות יב מו

הנורות ה"ב

(6) מ"ג צדקה טשׁוּת
 (7) ר' נקְדָעִי קָרְבָּן
 (8) טהָרָה וְטַהֲרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(3) ס"כ קְרִיבָה מִמְּלֵא כָּל
 (4) האי גְּנוּגָה בְּכָרֶב קָרְבָּן
 (5) בְּבָלָע': (א) שֶׁ הָלַכְתָּם
 (6) עַל צָדָקָה
 (7) עַל טָהָרָה
 (8) עַל טָהָרָה גְּנֻמָּתָה נְגִינָה
 (9) וְצָדָקָה גְּנֻמָּתָה מִכְלָלָה
 (2) שֶׁ מ"ג סְכָרָה
 (3) נְגִינָה כְּרָבָה: (ט) תְּבוּנָה
 (4) דָּבָר וְעוֹז וְעַמְּלֵךְ נְפִיקָה
 (5) נְגִינָה אֲגִילָה:

מוספֶת תוספות

א. לה' הוה משמע דגרא
לה' דומיא אדארניין,
בשעת אכילה יש בו אין

בב, הרואין למזכה יש בו
אין בו. מוק' סלען.

ב. בפסול מעות. סס.

ג. וקמיפלאגי בהאי שייעור
אליליה אהזה קום בעניין
לה. עט.

היא⁽⁶⁾ פסול לם"ד ראו לאכילה הא נמי ראו לאכילה הוא רב יוספ אמר כי הא נונורב עליון אין בו מושם שבירות העצם דר' לאקל' קא ארטו והאי הא פסל הוא אלא היהת לו שעת הכוشر ונפסל איכא בינויו למ"ד כשר הוא כשר הוא למ"ד ראו לאכילה הא השטא לאו ראו לאכילה הוא אב' אמר⁽⁷⁾ כ"ע כל כי הא נונו אין בו מושם שבירות העצם מי טמא השטא מיתה הא פסל הוא אלא שבירות העצם מבعد יום איכא בינויו למ"ד כשר הוא כשר הוא למ"ד ראו לאכילה השטא לאו בר אכילה הוא מיתבי רב' אומר נמנין על מוח שבראש ואין נמנין על מוח שכוקיות על מוח שבראש מ"ט הואיל ויכול לנגורו ולחוציאו וא"ס⁽⁸⁾ ד شبירות העצם מבعد יום שפיר דמי קולית נמי נתריה מבعد יום ונפקוה למוח ידריה ונמננו עליה אמר לך אב' ולטעמיך משחשכה נמי ניתני גומרתא וניחות עליה ונקלה ונפקה למוח דידיה ונימני עליה דהא⁽⁹⁾ חנניה אבל⁽¹⁰⁾ יהשורף בעצמות והמחתק בגידין אין בו מושם שבירות העצם אלא מי אמר לך למייד אב' אמר מושם פקע רבא אמר מושם הפסד קדשים דקא מפסיד ליה בודים דילמא אכיל נורא ממו רודיה מבعد יום נמי גזירה מבعد יום אטו משחשכה רב פפא אמר כל כי הא נונו כ"ע יש בו מושם שבירות העצם מי טמא

לאורתא מיהו לאכילה אלא באבר שיצא מקטחו קמייפלגי מ"ד כשר ו' יהה כשר הוא ומ"ד ראוי לאכילה האילו בר אכילה הוא כדתניא ר' ישמעאל בבנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמר אבר שיצא מקטחו ושברו אין בו מושם שבירות העצם רב ששת בירה דרב אידי אמר כל בהג' דכולי עליון אין בו מושם שבירת העצם דהאי אבר הא פסול הוא אלא שבירת העצם בנה אייכא ביבניהםו מ"ד כשר הוא כשר והוא ומ"ד ראוי לאכילה השთא איינו ראיו לאכילה רב נחמן בר יצחק אמר כל כי האי גוננא יש בו מושם שבירת העצם מא טעמא דהא חוי לאכילה דמתוי ליה ואכילו ליה אלא שבירה האליה אייכא ביבניהםו למ"ד כשר הוא כשר והוא למ"ד ראוי לאכילה האי איינו ראיו לאכילה דאליה לגבוה סלקא רב אשיה אמר כל כי האי גוננא ודאי אין בו מושם שבירות העצם דהא ודאי איינו ראיו לאכילה כלל אלא אבר שאין עליון כויה בשער אייכא ביבניהםו למ"ד כשר הוא כשר והוא למ"ד ראוי לאכילה בעין שעיר אכילה ולכוא רבנית אמר כל כי האי גוננא לית ביה מושם שבירות העצם דבעין שיש עיר אכילה אלא אבר שאין עליון כויה בשער במקום זה ויש עליון כויה בשער ובמקרים אחר אייכא ביבניהםו למ"ד כשר הוא כשר והוא למ"ד ראוי לאכילה בעין

צ א מ"י פ"ש מ"ל ק"פ
ט ל"כ ה:
צ א ב מ"י סס סל' :
צ ב ג מ"י סס סל' :
צ ג ד מ"י סס סל' :
צ ד ה מ"י סס סל' :
צ ח ז מ"י סס סל' :
צ ו ח מ"י סס סל' :

דבינו חנナル